

Szerző

Cím Egy könyvtáráépület.

"1913"

Forrás:

Polgár

Személy

Bp.

(Hely)

1913 / 30

(Idő)

(Köt. v. fü

HIREK.

Egy könyvtáráépület

omlott be és egy egész csomó embert maga alá temetett. Nem nálunk történt ez a szerencsétlenség, hanem Varsóban és egész nyugodtak lehetünk: itt Budapesten ki van zárva, hasonló következményű katasztrófa. Nem mintha a mi könyvtári épületeink oly egyszerű anyagból és megrendíthetetlen alapokon épültek volna, hogy a beomlás ki van zárva, hanem két igen egyszerű, de hathatós okból. Az egyik az, hogy nálunk a közönség egyáltalán nem olvas és ezért nem is veszi igénybe a nyilvános könyvtárakat, ha igénybe óhajtáná is venni őket, azt hisszük, hogy a legnagyobb zavarba a nyilvános könyvtárak igazgatói jutnának. Mert nálunk a nyilvános könyvtárak egyenesen hozzáférhetetlenek a tudomány-szomjas olvasóknak. Az akadémiai könyvtár a leglehetősebb időkben van nyitva, a Nemzeti Múzeum könyvtárában egy félóra a legrövidebb idő, amíg egy-egy stallum megüresedik, a fővárosi könyvtár meg annyira elszégyelte magát az utóbbi időben, hogy jórésztben a föld alá, a központi városháza pincéibe bujt, az egyetemi könyvtárban pedig nem egyetemi hallgatótól a születési bizonyítványától az újraoltási bizonyítványáig minden okmányt bekövetelnek. Van ezenkívül még egy pár könyvtárunk: a kereskedelmi és iparkamarában; az Iparművészeti Múzeumban, de sehol, sehol egy utbaigazítás, egy kis magya-

rázat. Mintha szántszándékkal megnehezítenék annak a néhány elszánt embernek a munkáját, aki olvasni akar. Valahogy úgy kellene beosztani a könyvtárak idejét, hogy a nap minden órájában, reggel nyolctól este tizenegyig — legalább két könyvtár álljon — egy időben a közönség rendelkezésére. És tájékoztatót kellene kibocsájtani, hogy mely időben vehetők igénybe a könyvtárak. Az igazolójegyek dolgát meg úgy kellene valahogy elintézni, hogy az ember postán is kérhesse és azt ajánlva hazaküldenek neki. Hisz az ajánlottlevél átvétele csak elég megnyugtató arra, hogy a címzett, — lakással bíró egyén. És főképp egy igazolójegy legyen érvényes a főváros összes könyvtáraiban, nem úgy, mint most, amikor az egyetemi könyvtárban 8—9 közt lehet belépési igazolványt váltani, a múzeumi könyvtárban 9—10 között, az akadémiai könyvtárban 3—4 között Főként nagyobb olvasótermeket, előzékeny, gondos személyzetet, amely nem tekint a jámbor olvasóra úgy, mintha mindegyikben egy rablógyilkost sejtene.

Eddig törtem a fejem, hogy miért nincsenek ezek az elemi dolgok nálunk alkalmazásban. Most már tudjuk. Azért mert a gondos könyvtárigazgatók előrelátták, hogy a varsói esetek nálunk is előfordulhatnának — és ezért tüzzel-vassal megakadályozzák azt, hogy valaki a könyvtár-épületben tartózkodjék.